
Dr. Branko Berčič - častni član Muzejskega društva

Čeprav rojen v Šmalčji vasi pri Šentjerneju na Dolenjskem, na domu svoje matere, izhaja rod dr. Branka Berčiča iz freisinške gadmarske županije, staroloških Biž. Leta 1930 sta prišla z materjo v Loko, kjer je bil Brankov oče sodni uradnik, mati pa trgovska pomočnica. Po gimnazijskih letih v Ljubljani je v času študija slavistike v prvih povojnih letih pomagal v loški knjižnici. Po diplomi se je zaposlil v Narodni in univerzitetni knjižnici, kjer je napredoval od bibliotekarja do direktorja. Doktoriral je s temo o mladosti našega rojaka pisatelja Ivana Tavčarja. Upokojen je bil kot redni univerzitetni profesor bibliotekarstva na filozofski fakulteti, z nazivom zaslužni profesor. Ves čas službovanja je bil aktiven v slavistiki in v bibliotekarski stroki. Svoje prispevke je objavljali tudi v tujini. Brez njegovega deleža ne moremo mimo obravnav o slovenskih protestantskih piscih, Tavčarjevega življenja in delovanja ter njegovih prispevkov iz bibliotekarske stroke. Poleg službe je bil dejaven v upravnih vrstah. Bil je nekaj let loški občinski odbornik in dve leti nepoklicni podpredsednik občine. Nekaj let je bil zaposlen kot pomočnik in podsekretar republiškega sekretarja za prosveto in kulturo. Ob visokih službah in časteh ni dr. Branko nikoli pozabil na domačo Loko. Tu ga poznamo kot zaslužnega delavca za "našo stvar", kakor je ustanovnik dr. Pavle Blaznik imenoval Muzejsko društvo. Že v daljnem letu 1952 je dr. Berčič urejal in pisal v Škofjeloški prosvetni list, ki je občasno izhajal ob takrat uspešnih gledaliških premierah in je prinašal tudi zgodovinske prispevke. Njegova je bila tudi zamisel o bolj redni periodični publikaciji, ki jo je uresničil z letnim zbornikom Loški razgledi. Te je urejal od začetka leta 1954 z manjšo prekinitvijo skoraj dvajset let, do leta 1978. Poleg uredniškega dela je v Loške razgledne pridno pisal kulturnozgodovinske prispevke in pripravljali gradivo za literarni del, kjer je predstavljal manj znane in pozabljene literarne in kulturne rojake. Član Muzejskega društva je od leta 1950, odbornik od leta 1951. Društveni tajnik je bil v letih 1961 do 1970, predsednik društva pa med leti 1979 in 1983. Pri društvenem delu ga poznamo kot umirjenega, tolerantnega, konstruktivnega, ali če se izrazim z besedami pokojnega dr. Blaznika, konciliarnega sodelavca. Odbor Muzejskega društva je na svoji seji dne 15. 10. 1997 sprejel sklep, da s mu v skladu s 16. členom društvenih pravil podeli častno članstvo.

dr. France Štukl